



Pro Hanhikivi ry
Laitatie 14
86110 Parhalahti
Puhelin: 044 954 2683
Sähköposti: pro.hanhikivi@omanetti.fi

25.9.2010

Korkein hallinto-oikeus
PL 180, 00131 Helsinki
Unioninkatu 16, 00130 Helsinki
puh. 010 36 40200
010 36 40382
sähköposti: korkein.hallinto-oikeus@oikeus.fi

KORKEIMMALLE HALLINTO-OIKEUDELLE

ASIA: Valitus Ympäristöministeriön päätöksestä (liite 1) N:o YM2/5222/2010, jolla ympäristöministeriö on vahvistanut Pohjois-Pohjanmaan liiton valtuuston hyväksymän Hanhikiven ydinvoimamaakuntakaavan ja hylännyt muutoksenhakijoiden sanotusta maakuntakaavasta tekemät valitukset.

VALITTAJAT:

Pro Hanhikivi ry (liite 2)
Kotikunta Pyhäjoki

VALITTAJAN ASIAMIES JA PROSESSIOSOITE:

Pro Hanhikivi ry
Laitatie 14
86110 Parhalahti
Puhelin: 044 954 2683
Sähköposti: pro.hanhikivi@omanetti.fi

Sisällys:

VAATIMUKSET

- 1) Valittajat vaativat, että korkein hallinto-oikeus kumoaa ympäristöministeriön valituksenalaisen päätöksen ja valituksenalaisen Hanhikiven ydinvoimamaakuntakaavan**

Perustelut:

- 1.1. Perustuslain, alueidenkäyttötavoitteiden ja maakuntakaavan sisältövaatimusten vastaisuus.
- 1.2. EU:n luonto- ja lintudirektiivien vastaisuus.
- 1.3. Menettelytapavirheet kaavan valmistelussa.
Kaavaehdotuksen nähtävillä olo ja muutokset
Luonnonsuojelulain mukainen kuulemismenettely
Oikaisuvaatimus maakuntahallituksen päätöksestä
- 1.4. Ristiriidat maakuntasuunnitelman ja -ohjelman kanssa



- 2) Valittajat vaativat, että kaavan täytäntöönpano tulee keskeyttää kunnes korkein hallinto-oikeus on tämän valituksen ratkaissut lainvoimaisella päätöksellä.

VAATIMUS 1: Korkein hallinto-oikeus kumoaa ympäristöministeriön valituksenalaisen päätöksen ja valituksenalaisen Hanhikiven ydinvoimamaakuntakaavan

Valittajat uudistavat ympäristöministeriölle tekemässään valituksessa (liite 3) sekä Pohjois-Pohjanmaan liiton vastineeseen antamassaan vastaselityksessä (liite 4) esittämänsä perustelut ja vaativat tutkimaan edellä mainituissa asiakirjoissa esitetyt seikat, joihin ympäristöministeriö ei ole hylkäävässä päätöksessään lausunut tai esittänyt perusteluja.

Valittajat esittävät lisäperusteluina seuraavaa:

PERUSTELUT:

1.1 PERUSTUSLAIN, ALUEIDENKÄYTTÖTAVOITTEIDEN JA MAAKUNTAKAAVAN SISÄLTÖVAATIMUSTEN VASTAISUUS

Hanhikiven ydinvoimamaakuntakaava on perustuslain 20 §:n vastainen.

Valittajat toteavat, että Suomen perustuslain (731/1999) 20 §:n mukaan vastuu luonnosta ja sen monimuotoisuudesta, ympäristöstä ja kulttuuriperinnöstä kuuluu kaikille, siis myös kaavoittajalle ja kaavan vahvistavalle ympäristöministeriölle, jotka eivät voi laatia ja vahvistaa lain määräämän luonto- ja ympäristövastuun vastaisesti laadittuja kaavoja. Ympäristöperusoikeuden toteutumista ei ole kaavassa noudatettu.

Hanhikiven ydinvoimamaakuntakaava on MRL:n 1 §:ssä määriteltyjen yleisten alueidenkäytön ja rakentamisen tavoitteiden vastainen sekä MRL:n 22 §:n tarkoitettujen, valtioneuvoston päätöksessä 13.11.2008 määriteltyjen valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden (VAT) ja niiden toteuttamista ja huomioon ottamista koskevan MRL:n 24 §:n vastainen. Kaava ei täytä MRL:n 28 §:ssä asetettuja maakuntakaavan sisältövaatimuksia.

MRL:n 1 §:n mukaan tämän lain tavoitteena on järjestää alueiden käyttö ja rakentaminen niin, että luodaan edellytykset hyvälle elinympäristölle sekä edistetään ekologisesti, taloudellisesti, sosiaalisesti ja kulttuurisesti kestävää kehitystä.

Valittajat toteavat, että MRL:n 1 §:n mukaista lain tavoitetta ei ole noudatettu MRL:n 5 §:n, 22 §:n, 24 §:n ja 28 §:n tulkinnassa ja soveltamisessa laadittaessa kaavaa uusiutumattomia energiavaroja käyttävän ja erittäin pitkäaikaisia ympäristöriskejä aiheuttavan ydinvoimalaitoksen rakentamista varten luonnon monimuotoisuuden kannalta merkittäväksi todetulle alueelle. Kaava ei luo edellytyksiä hyvälle elinympäristölle eikä valtakunnallisesti edistä kestävää kehitystä missään muodossaan.

Maankäyttö- ja rakennuslain 24.1 §:n mukaan valtion viranomaisten tulee toiminnassaan ottaa huomioon valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet, edistää niiden toteuttamista ja arvioida toimenpiteidensä vaikutuksia aluerakenteen ja alueidenkäytön kannalta. MRL 24.2 §:n mukaan maakunnan suunnittelussa ja muussa alueidenkäytön suunnittelussa on huolehdittava tavoitteiden huomioon ottamisesta siten, että edistetään niiden toteuttamista. Ympäristöministeriön ohjeen mukaan (MRL 2000 -opas 9) MRL 24.1 §:n velvoite merkitsee sitä, että valtion viranomaiset hakevat



toiminnassaan ratkaisuja, joilla edistetään valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden toteutumista. Toisaalta se tarkoittaa pidättäytymistä ratkaisuista, jotka vaikeuttavat tavoitteiden toteutumista.

Maankäyttö- ja rakennuslain 24.2 §:n mukaan velvollisuus edistää tavoitteiden toteuttamista koskee kaikkia maakunnan suunnittelun muotoja. Maakunnan suunnitteluun kuuluvat maakuntasuunnitelma, maakuntakaava ja maakuntaohjelma.

Maakuntakaavan sisältövaatimuksia koskevan MRL 28.1 §:n mukaan maakuntakaavaa laadittaessa on valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet otettava huomioon siten kuin siitä edellä säädetään. Viittaus tarkoittaa MRL 24.2 §:ää. Ympäristöministeriön ohjeessa (MRL 2000 -opas 9) valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden soveltamisesta kaavoituksessa todetaan, että säännöksellä on haluttu korostaa maakuntakaavan keskeistä asemaa valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden konkretisoinnissa. (Ympäristöministeriö 2003. Maankäyttö- ja rakennuslaki 2000. Opas 9. Valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden soveltaminen kaavoituksessa).

Valtioneuvoston 13.11.2008 valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden tarkistamisesta antaman päätöksen mukaan (MRL 22 §):

Alueidenkäytössä kiinnitetään erityistä huomiota ihmisten terveydelle aiheutuvien riskien ennalta ehkäisemiseen ja olemassa olevien haittojen poistamiseen.

Alueidenkäytön suunnittelussa olemassa olevat tai odotettavissa olevat ympäristöhaitat ja poikkeukselliset luonnonolot tunnistetaan ja niiden vaikutuksia ehkäistään. Alueidenkäytössä luodaan edellytykset ilmastomuutokseen sopeutumiseksi “

Haitallisia terveysvaikutuksia tai onnettomuusriskejä aiheuttavien toimintojen ja vaikutuksille herkkien toimintojen välille on jätettävä riittävän suuri etäisyys. Suuronnettomuusvaaraa aiheuttavat laitokset sekä vaarallisten aineiden kuljetusreitit ja niitä palvelevat kemikaalirastat on sijoitettava riittävän etäälle asuinalueista, yleisten toimintojen alueista ja luonnon kannalta herkistä alueista.

“Maakuntakaavoituksessa on osoitettava jätteenkäsittelylaitoksille alueet siten, että pääosin kaikki syntyvä jäte voidaan hyödyntää tai käsitellä valtakunnallisesti tai alueellisesti tarkoituksenmukaisesti, tarvittaessa ylikunnallisena yhteistyönä.

Alueidenkäytössä tulee edistää energia säästämistä sekä uusiutuvien energialähteiden ja kaukolämmön käyttöedellytyksiä.”

“Alueidenkäytöllä edistetään elollisen ja elottoman luonnon kannalta arvokkaiden ja herkkien alueiden monimuotoisuuden säilymistä. Ekologisten yhteyksien säilymistä suojelualueiden sekä tarpeen mukaan niiden ja muiden arvokkaiden luonnonalueiden välillä edistetään.

Alueidenkäytöllä edistetään luonnon virkistyskäyttöä sekä luonto- ja kulttuurimatkailua parantamalla moninainen käytön edellytyksiä. Suojelualueverkoston ja arvokkaiden maisema-alueiden ekologisesti kestävä hyödyntämistä edistetään virkistyskäytössä, matkailun tukialueina sekä niiden lähialueiden matkailun kehittämisessä suojelutavoitteita vaarantamatta. Alueidenkäytössä edistetään kyseiseen tarkoitukseen osoitettujen hiljaisten alueiden säilymistä.

Alueidenkäytöllä edistetään luonnonvarojen kestävä hyödyntämistä siten, että turvataan luonnonvarojen saatavuus myös tuleville sukupolville. Alueidenkäytössä ja sen suunnittelussa otetaan huomioon luonnonvarojen sijainti ja hyödyntämismahdollisuudet.

Alueidenkäytössä edistetään vesien hyvän tilan saavuttamista ja ylläpitämistä.

Alueidenkäytössä on varmistettava, että valtakunnallisesti merkittävät kulttuuriympäristöjen ja



luonnonperinnön arvot säilyvät.

Alueidenkäytön suunnittelussa on otettava huomioon ekologisesti tai virkistyskäytön kannalta merkittävät ja yhtenäiset luonnonalueet. Alueidenkäyttöä on ohjattava siten, ettei näitä aluekokonaisuuksia tarpeettomasti pirstota.

Alueidenkäytössä turvataan energiahuollon valtakunnalliset tarpeet ja edistetään uusiutuvien energialähteiden hyödyntämismahdollisuuksia.

Alueidenkäytössä on varmistettava ydinvoimaloiden edellyttämät suojavyöhykkeet sekä varauduttava ydinjätteen loppusijoitukseen.

Edellä mainittuja yhteys- ja energiaverkostoja koskevassa alueidenkäytössä ja alueidenkäytön suunnittelussa on otettava huomioon sään ääri-ilmiöiden ja tulvien riskit, ympäröivä maankäyttö ja sen kehittämistarpeet sekä lähiympäristö, erityisesti asutus, arvokkaat luonto- ja kulttuurikohteet ja alueet sekä maiseman erityispiirteet.

Maankohoamisrannikolla otetaan huomioon maankohoamisen taloudelliset ja ympäristölliset vaikutukset olemassa olevaa rakennetta uudistettaessa ja uutta suunniteltaessa. Jokien suistoalueilla kiinnitetään erityistä huomiota maiseman ja luonnontalouden erityispiirteisiin. Rakentamisen sijoittelussa turvataan maankohoamisrannikolle ominaisten luonnon kehityskulkujen alueellinen edustavuus.

MRL:n 28 §:n mukaisten maakuntakaavan sisältövaatimusten mukaan

Kaavaa laadittaessa on valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet otettava huomioon siten kuin siitä edellä säädetään.

Kaavaa laadittaessa on kiinnitettävä erityistä huomiota:

- 1) maakunnan tarkoituksenmukaiseen alue- ja yhdyskuntarakenteeseen*
- 2) alueiden käytön ekologiseen kestävyYTEEN:*
- 3) ympäristön ja talouden kannalta kestäviin liikenteen ja teknisen huollon järjestelyihin,*
- 4) vesi- ja maa-ainesvarojen kestäväan käyttöön*
- 5) maakunnan elinkeinoelämän toimintaedellytyksiin*
- 6) maiseman, luonnonarvojen ja kulttuuriperinnön vaalimiseen sekä*
- 7) virkistykseen soveltuvien alueiden riittävyYTEEN.*

Valittajat toistavat käsityksensä, että kaava ei pääosin ole lähtökohdiltaan valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden (MRL 22 §) ja niiden toteutumisen edistämisen (MRL 24 §) eikä maakuntakaavan sisältövaatimusten (MRL 28 §) mukainen, vaan useimpien VAT:n yleis- ja erityistavoitteissa mainittujen kohtien ja maakuntakaavan sisältövaatimuksien vastainen, ainakin seuraavilta osin:

1) Kaavaa laadittaessa on ollut ja edelleen on voimassa Säteilyturvakeskuksen YVL-ohje 1.10, joka lähialueen asukkaita suojatakseen rajaa suoja-alueella olevien vakituisten asukkaiden määrän 200. Kaavassa ei VAT:n mukaisesti ole kiinnitetty huomiota ihmisten terveydelle aiheutuvien riskien ennalta ehkäisemiseen. Suuronnettomuuden vaaraa aiheuttavaa laitosta ei kaavassa ole sijoitettu riittävän etäälle asutuksesta eikä myöskään luonnon kannalta herkistä alueista, jollaisena Hanhikiven yhtenäistä, suurelta osin luonnontilaista ja kaavan laadinnan taustaselvityksissä monimuotoisuuden kannalta arvokkaaksi todettua kohdetta on pidettävä.

2) Kaavoituksen mahdollistaman toiminnan ja rakentamisen odotettavissa olevia ympäristöhaittoja ei ole riittävästi tunnistettu eikä ehkäisty. Ilmastonmuutokseen sopeutuminen puolestaan on eri asia kuin ilmastopäästöjen vähentäminen, mikä sekään ei mm. kansallisen ilmasto- ja energiastrategian (2008) mukaan tai asiantuntijaselvityksiin perustuen edellytä ydinvoimamaakuntaaavoitusta Hanhikiven alueelle, kuten ei myöskään energiahuollon valtakunnallisten tarpeiden turvaaminen.



Ydinvoiman lisärakentamista tai alueiden kaavoittamista ydinvoiman rakentamista varten ei ole asiantuntijaselvityksin tai muutoinkaan todettu tarpeelliseksi eikä ainoaksi käytettävissä olevaksi ratkaisuksi energiantuotannon valtakunnallisten hiilipäästöjen vähentämisen kannalta.

3) Ydinvoimamaakuntakaavassa ei ole osoitettu aluetta kaavan mukaisen voimalaitoksen tuottamalle korkea-aktiiviselle ydinjätteelle, eikä kaavan toteutuessa syntyvän jätteen käsittelylle ole tiedossa valtakunnallisesti tai alueellisesti tarkoituksenmukaista hyödyntämis- tai käsittelypaikkaa. Tämä puute korostaa kaavan virheellisyyttä myös VAT:n ekologista kestävyyttä ja ympäristöhaittojen huomioimista koskevien tavoitekohtien osalta.

4) Kaava ei edistä energian säästämistä eikä uusiutuvien energianlähteiden tai kaukolämmön käyttöedellytyksiä.

5) Kaava ei edistä elollisen ja elottoman luonnon kannalta arvokkaiden ja herkkien alueiden, tässä Hanhikivenniemen monimuotoisuuden säilymistä. Kaava ei myöskään edistä ekologisten yhteyksien säilymistä suojelualueiden, tässä Parhalahden-Syöläinlahden-Heinikarinlammen Natura-alueiden ja useiden kaava-alueella sijaitsevien yksityisten luonnonsuojelualueiden (mm. Takarannan merenrantaniitty) välillä tai mainittujen suojelualueiden ja Hanhikiven kaava-alueen muiden arvokkaiksi todettujen luonnonsuojelualueiden (luonnonsuojelulain 29 §:n, metsälain 10 §:n ja vesilain 15a ja 17a §:n mukaiset kohteet sekä uhanalaiset luontotyypit) välillä.

6) Hanhikiven alue on 26.8.2010 saakka voimassa olleessa, edelleen lainvoimaisessa Pohjois-Pohjanmaan maakuntakaavassa kokonaisuudessaan rajattu luonnon monikäyttöalueeksi ja keskeisiltä osiltaan merkitty luo-merkinnällä (luonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeä alue). Ympäristöministeriön 26.8.2010 hyväksymän ydinvoimamaakuntakaavan mukainen alueidenkäyttö heikentäisi merkittävästi Hanhikiven alueen virkistyskäyttöedellytyksiä ja estäisi alueen ominaisuuksien ekologisesti kestävä hyödyntämisen mm. luonto- ja kulttuurimatkailussa. Kaava ei huomioi Hanhikivenniemen ekologisesti ja virkistyskäytön kannalta merkittävää ja yhtenäistä luonnonsuojeluetta VAT:n edellyttämällä tavalla.

6) Kaava ei edistä Perämeren rannikkovesien hyvän tilan saavuttamista ja ylläpitämistä, vaan kaavan mukaisen hankkeen yva-selvitysten mukaan kaavan toteutuminen aiheuttaisi mm. vesistön rehevöitymistä ja rantakasvillisuuden umpeenkasvua.

7) Toimivia yhteysverkostoja ja energiahuoltoa koskevien alueidenkäytön yleistavoitteiden mukaan "alueidenkäytössä turvataan energiahuollon valtakunnalliset tarpeet ja edistetään uusiutuvien energialähteiden hyödyntämismahdollisuuksia", joten em. tavoitekohdan edistäminen ei sovellu Hanhikiven ydinvoimamaakuntakaavoituksen perusteluksi. Kaava ei täytä tavoitekohdassa mainittua edellytystä uusiutuvien energiamuotojen hyödyntämismahdollisuuksien lisäämisestä, vaan on tältä osin VAT:n vastainen.

Pohjois-Pohjanmaan liitto vastineessaan esittää, etteivät valtakunnalliseen energiapolitiikkaan liittyvät kysymykset kuuluisi MRL:n perusteella maakuntakaavassa ratkaistaviin asioihin. Kuitenkin maakuntaliitto, kuten myös ympäristöministeriö ydinvoimamaakuntakaavan perusteluna viittaavat VAT:n veloitteeseen turvata energiahuollon valtakunnalliset tarpeet, sekä kansalliseen ilmasto- ja energiastrategiaan, jotka selvästi liittyvät valtakunnalliseen energiapolitiikkaan. Valittajat toteavat alueidenkäyttötavoitteiden energiantuotantoa ja käyttöä koskevien tavoitekohtien liittyvän alueellisesti ja valtakunnallisesti toteutettuina sekä alueelliseen että valtakunnalliseen energiapolitiikkaan.

Edelleen erityistavoitteiden mukaisesti "alueidenkäytössä on varmistettava ydinvoimaloiden edellyttämät suojavyöhykkeet sekä varauduttava ydinjätteen loppusijoitukseen". Pohjois-Pohjanmaan liitto on tähän erityistavoitteeseen vedoten katsonut ydinvoimamaakuntakaavoituksen olevan lähtökohdiltaan alueidenkäyttötavoitteiden mukaista. Valittajat puolestaan katsovat kaavan olevan alueidenkäyttötavoitteiden vastainen, kun mainittu erityistavoitteen kohta kaavassa jää korkea-aktiivisen ydinjätteen loppusijoitukseen varautumisen osalta kokonaan toteutumatta, eikä kaavan laadintaa edellyttäneessä hankkeessa muutoinkaan ole aluevarauksin varauduttu korkea-aktiivisen ydinjätteen loppusijoitukseen.



8) Kaava ei alueidenkäyttötavoitteiden mukaisesti huomioi ydinvoimalaitokselle kaavoitetun alueen ympäröivää maankäyttöä, sen kehittämistarpeita eikä lähiympäristöä, erityisesti asutusta, arvokkaita luonto- ja kulttuurikohteita ja alueita, eikä maiseman erityispiirteitä.

Kaavassa ei rakentamisen sijoittelussa turvata vaan merkittävästi heikennetään maankohoamisrannikolle ominaisten luonnon kehityskulkujen, Hanhikiven alueella edustavina, yhtenäisinä ja suurelta osin luonnontilaisina esiintyvien äärimmäisen uhanalaisten maankohoamisrannikon sukkessiometsäsarjojen alueellista edustavuutta. Perusteluja tätä luontotyyppiä koskien esitetään jäljempänä myös EU:n luontodirektiivin vastaisuudesta.

9) Valittajat toteavat, ettei kaava toteutuessaan edusta alueidenkäytön ekologista kestävyyttä missään muodossa. Toteutuessaan kaavan mukaisella maankäytöllä hävitetään lukuisia luonnon monimuotoisuuden kannalta merkittäviä luontoarvoja Hanhikivenniemen yhtenäiseltä, suurelta osin luonnontilaiselta aluekokonaisuudelta, heikennetään Perämeren rannikkovesien veden laatua paikallisesti merkittävällä tavalla, joka todennäköisesti aiheuttaisi myös kaavassa luo-merkinnän alaisten merenrantaniittyjen ja niiden sisältämän uhanalaisen kasvilajiston ekologisen tilan heikentymistä. Kaava toteutuessaan aiheuttaa myös huomattavaa haittaa valtakunnallisesti merkittävän lintujen muuttoreitin ja kansanvälisesti merkittävän muuttolintujen levähdysalueen uhanalaiselle lintulajistolle.

Kaavan mukaisen hankkeen yva:ssa tai periaatepäätöshakemuksessa ei ole myöskään esitetty tai selvitetty kestäviä uraanin tuotantotapoja tai kestäviä ydinjätteen loppusijoituksen ratkaisuja. MRL:n 9 §:n selvitysvelvollisuutta ei voida uraanintuotannon tai jätteen loppusijoituksen aiheuttamien ympäristöriskien suhteen ulottaa maakuntakaavoittajalle, em. selvitykset on edellytettävä hankkeesta vastaavalta Fennovoima Oy:ltä, jonka teettämät selvitykset kaavan mukaisen voimalaitoksen polttoaineentuotannon ja loppusijoituksen pitkäaikaisvaikutuksista tulisi kuitenkin olla kaavoittajan käytettävissä. Kaavassa ei ole huomioitu MRL:n 5 §:n mukaisia tavoitteita ympäristönsuojelusta, ympäristöhaittojen ehkäisemisestä ja luonnonvarojen säästeliäästä käytöstä eikä näin ollen myöskään MRL 28 §:n mukaisia tavoitteita alueiden käytön ekologisesta kestävydestä.

1.2. EU:n LUONTO- JA LINTUDIREKTIIVIEN VASTAISUUS

Ydinvoimamaakuntakaava vaarantaa Hanhikiven alueen uhanalaisten luontotyyppien (luontodirektiivi liite I) ja kasvilajien (luontodirektiivi liite IV) esiintymien ja elinympäristöjen alueellisesti edustavan, suotuisan suojelun tason mukaisen säilyvyyden EU:n luontodirektiivin (Neuvoston direktiivi 92/43/ETY luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta A:21.5.1992) vastaisesti.

Kaavan toteutuminen vaarantaisi Hanhikiven alueen monipuolisen, useita uhanalaisia lajeja (lintudirektiivi liite I) sisältävän pesimä- ja muuttolinnuston sekä niiden pesimä-, sulkasato- ja levähdyspaikat EU:n lintudirektiivin (Neuvoston direktiivi 79/409/ETY luonnonvaraisten lintujen suojelusta A:2.4.1979) vastaisesti.

Uhanalaiset luontotyypit

Merkittävimmäksi ristiriitaa herättäneeksi kysymykseksi ydinvoimamaakuntakaavan valmistelussa on todettu ydinvoimalahankkeen pitkäaikaisvaikutus Hanhikiven alueen luontoarvoihin. Yhdessä muiden lakisääteisesti suojeltujen kohteiden (mete-lehdot, rantaniityt, kluuvit, Natura-alueet) kanssa alue muodostaa pinta-alallisesti merkittävän maankohoamisrannikon suojelukokonaisuuden. Kaavan mukaisen hankkeen yksityiskohtaisissa selvityksissä todetuista merkittävistä luontoarvoista johtuen kaavan hyväksymiselle ja toteutumiselle ei vallitsevien maankäyttöä säätelevien normien mukaan ole edellytyksiä. Yleisperiaatteena valittajat toteavat, että kaavan mukaiset rakentamisvaraukset sijoittuvat EU:n *luontodirektiivin liitteen I* mukaisesti ensisijaisesti suojeltavan, koko maassa äärimmäisen uhanalaiseksi luokitellun luontotyypin, *maankohoamisrannikon*



primäärisuknessiovaiheiden luonnontilaiset metsät, esiintymisalueelle, jota lähes koko kaavoitusalue maakunnan edustavimpana kohteena (Pohjois-Pohjanmaan ympäristökeskus 17.12.2009) edustaa. Kaavan mukaisen maankäytön myötä kyseisen luontotyyppin alueellinen edustavuus ja monimuotoisuus EU:n luontodirektiivin (ja edellä mainitulla tavalla myös MRL 22 §:n ja MRL 28 §:n) vastaisesti heikentyisi laadullisesti selvästi.

Ydinvoimamaakuntakaavan EN-yv –merkintä on laaja, samoin osayleiskaavan ehdotuksen (19.8.2009) EN-1 merkinnän alue, joten kaavan toteutuessa voidaan perustellusti olettaa mm. alueen kasvillisuuden raivaamista ja pintojen asfaltointia, tapahtuvan uhanalaisten, *luontodirektiivin liitteen I mukaisten luontotyyppien* (suknessiometsät) alueella. Kaavoittajan tulkinta, että rakentamisvaraukset kaavassa olisi sijoitettu luontoarvokohteita välttämällä ja ettei kaavan mukaisen raskaimman rakentamisen alueella niemen keskiosassa esiintyisi arvokkaita luontotyyppisiä, johtuen metsänuudistamisesta, on perusteeton. Pohjois-Pohjanmaan ympäristökeskus on kaavan pohjana olevan hankkeen yva-lisäselvitysten lausunnossaan (27.11.2009) todennut koko Hanhikiven niemen, siis koko kaava-alueen edustavan uhanalaisimpiin luontotyyppeihimme kuuluvaa maankohoamisrannikon metsien kehityssarjat –luontotyyppiä.

Kaavaselostuksessa viitataan tehtyyn selvitykseen primäärisuknessiometsistä todeten, ettei niiden määrää Pohjois-Pohjanmaalla ole selvitetty tarkasti. Käytettävissä on vain karkea arvio kokonaisuudesta sekä kartta, johon on merkitty kaikki maakunnan suojelualueet, joilla metsien suknessiosarjoja, niiden laajuudesta, edustavuudesta tai määrästä riippumatta esiintyy. Ottaen huomioon, että kyseessä on koko maassa äärimmäisen uhanalaiseksi (IUCN-luokitus: CR) luokiteltu, EU luontodirektiivin liitteen I mukainen, ensisijaisesti suojeltava luontotyyppiyhdistelmä, on karkeaan määräraivioon perustuen arveluttavaa todeta alueellisen edustavuuden säilyvän hyvänä, etenkin, kun kaava-alueen kohde on katsottu laajuudeltaan ja yhtenäisyydeltään edustavimmaksi primäärisuknessiometsien esiintymisalueeksi maakunnassa. Kaavan toteutumisen myötä tapahtuvaa edustavan kohteen pirstoutumista on todettu voitavan kompensoida suojeluastetta nostamalla, määrittelemättä kuitenkin tarkemmin, missä ja miten suojeluasteen nostaminen vapaaehtoisen suojelun keinoin toteutuisi. Valittaja toteaa, ettei kaava sisällä eikä kaavoittaja muutoinkaan osoita toteutuvaa kompensatoratkaisua kyseisen luontotyyppin esiintymiskohteen kaavan mukaisen maankäytön myötä tapahtuvalle hävittämiselle.

Uhanalainen lintu- ja kasvilajisto

Hanhikiven alueen pesimälinnustoon kuuluu säännöllisesti kaksi erittäin uhanalaiseksi luokiteltua lajia: pikkutiira ja mustapyrstökuiri, neljä vaarantuneeksi luokiteltua lajia: naurulokki, käenpiika, pikkutikka, tiltaltti sekä 20 EU:n lintudirektiivin (Neuvoston direktiivi 79/409/ETY luonnonvaraisten lintujen suojelusta A:2.4.1979) liitteen I mukaista lajia. Lisäksi alueella pesii arkaluonteisuuden vuoksi salassa pidettävä uhanalainen laji. Lintudirektiivin 4 artiklan mukaan liitteessä I mainittujen lajien elinympäristöjä on suojeltava erityistoimin, jotta varmistetaan lajien eloonjääminen ja lisääntyminen niiden esiintymisalueella.

Kaavassa osoitettua rakentamista kohdistuu myös arvokkaille linnustoalueille, kun koko Hanhikiven alueen on todettu linnuston levähdys- ja kerääntymisalueena olevan valtakunnallisesti merkittävä, sisältävän huomattavan monimuotoisen lintulajiston, mukaan lukien joukon maamme uhanalaisimpia lintulajeja ja sijaitsevan kansainvälisesti merkittävällä lintujen muuttoreitillä, johon nähden voimajohdot sijoittuisivat poikkisuuntaisesti.

Osoitettu pääsähkijohdon yhteystarve on kaavassa suunnittelumääräyksellä veloitettu toteuttamaan niin, ettei voimajohtoyhteys aiheuta merkittäviä heikentäviä vaikutuksia Natura-alueen linnustolle. Suunnittelumääräyksessä ei kuitenkaan eritellä voimajohtoyhteyden haittavaikutusten lieventämistä koskemaan koko Hanhikiven, siis myös Natura-alueiden ulkopuolista muutto- ja pesimälinnustoa, eikä pääsähkijohdon linjauksen päällekkäistä sijaintia salassa pidettävän uhanalaisen lintulajin pesinnän kanssa. Kaavan laadinnan perusteena olevan hankkeen yva:ssa korkean törmäysriskin lintulajistolle aiheutuvia vaikutuksia on vähätelty. Petolintuja, pieniä sorsalintuja ja kuikkalintuja ei ole mainittu, eikä niille ole tehty kvantitatiivisia törmäysarvioita. Hanhikiven alueen kautta tapahtuva lintujen muutto on



Suomessa valtakunnallisesti hyvin runsasta ja lajistoltaan monipuolista. Kymmeniä tuhansia sorsalintuja tai tuhansia kuikkalintuja joutuisi voimalinjan muodostamalle törmäyslinjalle, kaavan suunnittelumääräyksestä huolimatta (Tuohimaa 2009. Hanhikiven linnusto – Kooste viiden lintuharrastajan havainnoista vuosilta 1996-2009. Pöyry Environment Oy). Kaavan laadinnan pohjatietona käytetyssä ydinvoimalahankkeen yva:ssa esitetty arvio 45 törmäyksestä vuodessa on perusteeton. Tällaisten arvioiden esittäminen vaatisi sekä yökäisen, että päiväaikaisen lintuliikkeen lukumäärien tarkkaa tuntemista.

Kaavassa joitakin osia alueen luontoarvokohteista on rajattu rakentamisvarausten ulkopuolelle, mutta kaavassa ei ole huomioitu yhtenäisen aluekokonaisuuden luontotyyppien ja lajiston ekologisten yhteyksien säilyttämistä. Hanhikivenniemen alueella esiintyvien *luontodirektiivin liitteen IV tiukasti suojeltujen kasvilajien ja lintudirektiivin liitteen I* mukaisten lintulajien esiintymisalueille on kaavaan osoitettu luonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeitä alueita, luo-alueita. Lainvoimaiseen (KHO 25.8.2006) Pohjois-Pohjanmaan maakuntakaavaan verrattuna luo-alueiden osuus Hanhikiven alueella kuitenkin vähenisi merkittävästi ydinvoimamaakuntakaavan toteutuessa.

Luo-alueeksi kaavassa osoitetun Takarannan asema uhanalaisten kasvilajien elinolojen varmistamisessa on varsin kyseenalainen, kun toisaalta selvityksissä ja lausunnoissa on todettu lauhdevesipäästöjen myötä syntyvä merenrantaniityn rehevöitymisen uhka. Vallitsevista virtauksista ja vesialueen mataluudesta johtuen lauhdevedet hyvin todennäköisesti aiheuttaisivat Takarannalla umpeenkasvua, mikä heikentäisi mm. uhanalaisen ruijanesikkopopulaation sekä nelilehtivesikuusen esiintymien säilymistä juuri Takarannalla. Ruijanesikko ja nelilehtivesikuusi ovat luonnonsuojelulain 42 §:n nojalla rauhoitettuja ja *luontodirektiivin liitteen IV tiukasti suojeltuja lajeja*, joiden esiintymispaikkojen hävittäminen ja heikentäminen on kiellettyä.

Takarannan merenrantaniitty on kosteikkojen suojeluarvokriteerien (Asanti ym. 2003. Kosteikkojen linnuston suojeluarvo. Suomen ympäristö 596) mukaan korkeimpaan I-luokkaan kuuluva ja kansainvälisesti tärkeä lintujen levähdysalue. Takarannalla katsotaan olevan myös hyvin huomattava merkitys vesilintujen sulkasatoalueena ja yhdessä Parhalahden-Syölätinlahden ja Heinikarinlammen Natura-alueen kanssa myös pesimäaikaisena ruokailualueena. Kaavassa annettu Takarannan luo-alueutta koskevan suunnittelumääräyksen noudattaminen linnuston elinolojen varmistamisessa ei kaavan mukaisen rakentamisen toteutuessa ole mahdollista, johtuen voimalaitoksen rehevöittävästä lauhdevesipäästöistä sekä etenkin sähkölinjojen aiheuttamasta törmäysriskistä Takarannan alueelle saapuvalla ja lähtevällä sekä Takarannan ja Natura-alueiden välillä liikkuvalla, huomattavan runsaslukuisella ja myös useita uhanalaisia ja lintudirektiivin liitteen I mukaisia lajeja sisältävälle lintulajistolle.

Yhteenvetona linnustollisista arvoista valittajat toteavat Hanhikiven alueen, mukaan lukien koko kaava-alue, sijaitsevan kansainvälisesti merkittävällä muuttoreitillä, jota käyttävät muun muassa monet alueella runsaslukuisina tavattavat korkean törmäysriskin lajit. Lisäksi alue on valtakunnallisesti merkittävä muuttolintujen levähdys- ja kerääntymisalue (Pohjois-Pohjanmaan ympäristökeskus 27.11.2009). Lintudirektiivin 4 artikla edellyttää jäsenvaltioita kiinnittämään erityistä huomiota kosteikkojen (mm. rantaniityt) suojeluun, myös niiden lintulajien osalta, joita ei luetella liitteessä I, *kun kyseessä ovat niiden muuttoreittien varrella sijaitsevat pesimä-, sulkasato- ja talvehtimisalueet ja levähdyspaikat*. Näiden alueiden ja niiden sisältämien linnustollisten arvojen turvaamista ei Hanhikiven ydinvoimakaavassa lintudirektiivin vastaisesti ole riittävästi huomioitu.

1.3. MENETTELYTAPAVIRHEET KAAVAN VALMISTELUSSA

Kaavaehdotuksen nähtävillä olo ja muutokset

MRL 6 § mukaan: *”Kaavaa valmisteltaessa on oltava vuorovaikutuksessa niiden henkilöiden ja yhteisöjen kanssa, joiden oloihin tai etuihin kaava saattaa huomattavasti vaikuttaa, siten kuin jäljempänä tässä laissa säädetään. Kaavoja valmistelevien viranomaisten on tiedotettava*



kaavoituksesta sillä tavoin, että niillä, joita asia koskee, on mahdollisuus seurata kaavoitusta ja vaikuttaa siihen.”

MRL 62 § mukaan: *”Kaavoitusmenettely tulee järjestää ja suunnittelun lähtökohdista, tavoitteista ja mahdollisista vaihtoehtoista kaavaa valmisteltaessa tiedottaa niin, että alueen maanomistajilla ja niillä, joiden asumiseen, työntekoon tai muihin oloihin kaava saattaa huomattavasti vaikuttaa, sekä viranomaisilla ja yhteisöillä, joiden toimialaa suunnittelussa käsitellään (osallinen), on mahdollisuus osallistua kaavan valmisteluun, arvioida kaavoituksen vaikutuksia ja lausua kirjallisesti tai suullisesti mielipiteensä asiasta.”*

Valittajat toteavat, että kaavaehdotus on MRL 62 §:n vastaisesti asetettu nähtäville ennen kuin kaavan valmisteluun ja vaikutusten arviointiin oleellisesti liittyvät ydinvoimalaitoksen ympäristövaikutusten lisäselvitykset valmistuivat, eikä osallisille ole MRL 6 §:n ja 62 §:n mukaisesti annettu mahdollisuutta osallistua kaavan valmisteluun ja vaikutusten arviointiin lausunnon tai muistutuksen antamiseen yva-lisäselvitysten valmistuttua.

Kaavaehdotus oli julkisesti nähtävillä **30.9. – 29.10.2009**, yva-lisäselvitysten aineisto valmistui **30.10.2009**. Ydinvoimamaakuntakaavan ohjausryhmä käsitteli lausuntoaikana jätetyt palautteet ja vastine-ehdotukset 17.11.2009 ja maakuntahallitus hyväksyi kaavaehdotuksen 7.12.2009. Lisäksi kaavoitusta varten laadittu selvitys Hanhikiven alueen merkityksestä Perämeren maankohoamisrannikon suksessiokehityksen kannalta valmistui vasta 1.12.2009.

Kaavaehdotukseen on sen nähtävillä olon (30.9. – 29.10.2009) jälkeen myös tehty muutoksia, mutta kaavaehdotusta ei ole maankäyttö- ja rakennusasetuksen (1999/895) 32 §:n mukaisesti asetettu uudelleen nähtäville. Kaavaselistuksen mukaan (kohdassa maakuntakaavamerkinnot ja – määräykset): *”Nämä merkinnät ja määräykset liittyvät 18.1.2010 päivättyyn kaavaehdotuskarttaan”*. Kaavakarttaa on siis muutettu merkintöjen osalta, joten kaava olisi tullut MRA 32 § mukaan asettaa uudelleen nähtäville.

Luonnonsuojelun mukainen kuulemismenettely

Hanhikiven ydinvoimamaakuntakaavan ehdotus on Natura-arvioinnista LSL 65 §:ssä säädetyn kuulemismenettelyn osalta viety maakuntavaltuuston käsittelyyn ennen aikaisesti ja on siksi LSL 65 §:n vastainen.

LSL 65 § mukaisina lausuntoina Parhalahden-Syöläinlahden-Heinikarinlammen Natura-alueella koskien kaavaehdotuksen (28.9.2009) valmisteluaineistossa esitetään Pohjois-Pohjanmaan ympäristökeskuksen, Metsähallituksen, Parhalahden jakokunnan, Pohjankylän jakokunnan sekä Jorma, Markus ja Leena Ojalan antamat lausunnot. Lausuntoa Natura-alueen maanomistajilta on kuitenkin 30.9.2009 pyydetty kaavaehdotuksesta, ei Natura-arvioinnista. Natura-alueen yksityisillä maanomistajilla on maakunnan asukkaina ja/tai osallisina ollut mahdollisuus antaa lausuntonsa/muistutuksensa maakuntakaavaehdotuksesta ja sen vaikutusten arvioinnista ilman maanomistajuutta ja erillistä lausuntopyyntöäkin. Maanomistajille osoitettu, LSL 65 §:n mukainen lausuntopyyntö Natura-arvioinnista on tekemättä.

Lausuntopyyntö Natura-alueen yksityiselle maanomistajalle, päivätty 30.9.2009:

”Teillä on Natura-alueen maanomistajana mahdollisuus antaa lausunto Hanhikiven ydinvoimamaakuntakaavan ehdotuksesta ja sen vaikutusten arvioinnista. Maakuntahallitukselle osoitetut lausunnot pyydetään toimittamaan viimeistään 30.10.2009. Mikäli ette pidä lausunnon antamista tarpeellisena, pyydämme ilmoittamaan myös siinä tapauksessa.”

Valittajat toteavat, että Parhalahden-Syöläinlahden ja Heinikarinlammen Natura-alueella sijaitsevat (liite 5, kartta luonnonsuojelualueista) seuraavat luonnonsuojelulla perustetut yksityismaiden luonnonsuojelualueet (Pohjois-Pohjanmaan ympäristökeskuksen päätös):



Hanhimaan luonnonsuojelualue (4,3 ha), Hanhima 4:104
- perustamispäätös 17.11.2004

Pikkukallion luonnonsuojelualue (1,1 ha), Pikkukallio 14:15
- perustamispäätös 1.2.2005

Ojalan luonnonsuojelualue (2,6 ha), Ojala II 40:2
- perustamispäätös 2.3.2005

Puistolan luonnonsuojelualue (1,3 ha), Puistola 83:2
- perustamispäätös 2.3.2005

Parhaniemen luonnonsuojelualue (0,2 ha), Parhaniemi 17:9
- perustamispäätös 2.3.2005

Niemen luonnonsuojelualue (4,6 ha), Niemi 74:0
- perustamispäätös 12.7.2005

Parhalahti – Syölätinlahti ja Heinikarinlammen luonnonsuojelualue (243,5 ha, joka on perustettu ns. pakkokeinoin eli ilman maaomistajan (jakokunnan) suostumusta LSL 24 § 3 momentin perusteella), Parhalahden jakokunta ja Pohjankylän jakokunta
- perustamispäätös 29.11.2006 (kartassa virheellisesti 23.11.2006)

Mikäli LSL 65 §:ssä tarkoitetaan vain sellaisia tahoja, joiden hallinnassa on luonnonsuojelulain nojalla perustettuja suojelualueita, on maakuntaliitolla siinäkin tapauksessa ollut velvollisuus pyytää Parhalahden-Syölätinlahden ja Heinikarinlammen Natura-alueen maanomistajilta lausuntoa Natura-arviosta luonnonsuojelulain 65 §:n perusteella ja noudattaa määrättyä kuuden kuukauden lausuntoaikaa.

Oikaisuvaatimus maakuntahallituksen päätöksestä

Pohjois-Pohjanmaan liiton maakuntahallitus ei ole kuntalain (1995/365) 89 §:n mukaisesti käsitellyt Pro Hanhikivi ry:n Hanhikiven ydinvoimamaakuntakaavan ehdotusta koskevasta maakuntahallituksen päätöksestä § 8/ 25.1.2010 tekemää oikaisuvaatimusta (1.3.2010, liite 6) viipymättä eli seuraavassa kokouksessaan 15.3.2010, vaan on käsitellyt oikaisuvaatimuksen vasta kokouksessaan 12.4.2010.

Valittajat lisäksi toteavat, että maakuntahallituksen pöytäkirjaote (liite 6) 25.1.2010 § 8 sisältää oikaisuvaatimusohjeet, jossa osoitetaan oikaisuvaatimusoikeus asianosaisena Pro Hanhikivi ry:lle. Valittajat katsovat näin ollen, että 3.3.2010 jätetty Pro Hanhikivi ry:n oikaisuvaatimus:

”Oikaisuvaatimuksen tekijä vaatii, että maakuntahallitus kumoaa 25.1.2010 tekemänsä päätöksen ja ottaa asian uudelleen käsiteltäväksi, kun oikaisuvaatimuksen perusteluissa esitetyt puutteet asian valmistelussa on tarkistettu ja korjattu.”,

on osoitetun oikaisuvaatimusmenettelyn mukaisesti ja määräaikaan mennessä laadittu ja olisi kuntalain 89 §:n mukaisesti tullut käsitellä maakuntahallituksessa viipymättä. Maakuntahallitus on käsitellyt oikaisuvaatimuksen vasta kokouksessaan 12.4.2010. Samalla maakuntahallitus on jättänyt noudattamatta ohjeessaan antamaa 14 vrk:n oikaisuvaatimusaikaa ja antanut kaava-asian päätettäväksi maakuntavaltuustolle 22.2.2010, ennen kuin oikaisuvaatimuksen jättöaika umpeutui.



1.4. RISTIRIIDAT MAAKUNTASUUNNITELMAN JA –OHJELMAN KANSSA

Kaavan valmistelussa ei ole alueiden kehittämistä koskevan lain 25 §:n vastaisesti huomioitu voimassa olevaa maakunnan alueiden käytön suunnittelua ohjaavaa maakuntasuunnitelmaa ja alueellista kehittämisohjelmaa eli maakuntaohjelmaa.

Laki alueiden kehittämisestä (1651/2009, 25 §):

"Maakuntaohjelmaa laadittaessa otetaan huomioon maakuntasuunnitelma, valtakunnalliset alueiden kehittämistavoitteet, hallinnonaloittaiset aluestrategiat ja maakuntaa koskevat muut tässä laissa tarkoitetut ohjelmat."

"Viranomaisten tulee ottaa toiminnassaan huomioon maakuntaohjelmat ja niiden toteuttamissuunnitelmat, edistää niiden toteuttamista ja arvioida toimenpiteidensä vaikutuksia aluekehitykseen sekä huolehtia, ettei toimenpiteillä vaikeuteta niiden toteuttamista."

Kaavan hyväksymisen aikaan voimassa olleessa Pohjois-Pohjanmaan maakuntasuunnitelmassa, joka siis on huomioitu maakuntaohjelmaa 2007-2010 laadittaessa, ei ole tavoiteltu eikä millään tavoin käsitelty ydinvoiman rakentamista. Vasta maakuntavaltuuston 20.5.2010 hyväksymässä maakuntasuunnitelmassa, joka ulottuu vuoteen 2030, on otettu lyhyesti, yhdellä lauseella kantaa ydinvoimalasuunnitelmaan: *"jos alueelle suunniteltu ydinvoimala toteutuu, sen merkitys on suuri"*.

Kaavan laadinnan aikainen maakuntaohjelma 2007-2010 ei sisällä tavoitteita ydinvoiman rakentamisesta tai ydinvoimala-alueen kaavoittamisesta Pohjois-Pohjanmaalle. Voimassa ollut maakuntaohjelmaa ei ole huomioitu ydinvoimamaakuntakaavan valmistelussa. Kaava poikkeaa olennaisesti maakuntaohjelmassa 2007-2010 asetetuista maakunnan suunnittelun ja kehittämisen tavoitteista eikä tue asetettuja pyrkimyksiä kehittyneen alueellisen energiantuotannon, erityisesti bioenergian tuotannon avaintoimenpiteiden edistämisestä. Voimassa ollut maakuntaohjelmaa ei kaavaa laadittaessa ole myöskään muutettu tai tarkistettu alueiden kehittämislain 25 §:n tarkoittamalla tavalla.

Myös maakuntavaltuuston 20.5.2010 hyväksymässä uudessa maakuntaohjelmassa 2010-2013 yhtenä keskeisenä teemana korostuu siirtyminen uusiutuvan ja hajautetun energiatalouden suuntaan. Ydinvoimasta ohjelmassa todetaan lyhyesti: *"Kansallisena energiatalouden muutostekijänä voi maakuntaohjelmakauden lopulla vaikuttaa ydinvoiman lisärakentamisen käynnistyminen."*

MRL 25 §:ssä maakunnan suunnittelun tehtävistä todetaan:

"Maakunnan suunnitteluun kuuluvat maakuntasuunnitelma, muuta alueiden käytön suunnittelua ohjaava maakuntakaava ja alueellinen kehittämisohjelma. Alueellisesta kehittämisohjelmasta säädetään erikseen.

Maakunnan suunnittelussa otetaan huomioon valtakunnalliset tavoitteet sovittaen ne yhteen alueiden käyttöön liittyvien maakunnallisten ja paikallisten tavoitteiden kanssa.

Maakuntasuunnitelmassa osoitetaan maakunnan tavoiteltu kehitys.

Maakuntakaavassa esitetään alueiden käytön ja yhdyskuntarakenteen periaatteet ja osoitetaan maakunnan kehittämisen kannalta tarpeellisia alueita. Aluevarauksia osoitetaan vain siltä osin ja sillä tarkkuudella kuin alueiden käyttöä koskevien valtakunnallisten tai maakunnallisten tavoitteiden kannalta taikka useamman kuin yhden kunnan alueiden käytön yhteen sovittamiseksi on tarpeen."

Kaavan mukaisen ydinvoimalaitosalueen ei voida katsoa olevan MRL 25 §:n mukainen, maakuntasuunnitelmassa osoitetun maakunnan tavoitellun kehityksen ja maakunnan kehittämisen kannalta tarpeellinen alue. Ydinvoimamaakuntakaava on siis myös MRL 25 §:n vastainen.

Edellä esitetyillä perusteilla Pro Hanhikivi ry ja allekirjoittaneet yhdistyksen puolesta vaativat, että korkein hallinto-oikeus kumoaa ympäristöministeriön valituksenalaisen päätöksen.



VAATIMUS 2: Valittajat vaativat, että kaavan täytäntöönpano tulee keskeyttää kunnes korkein hallinto-oikeus on tämän valituksen ratkaissut lainvoimaisella päätöksellä.

Ympäristöministeriön vahvistama ydinvoimamaakuntakaava on valittajien käsityksen mukaan edellä selostetulla tavalla valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden, MRL:n sekä EU:n luonto- ja lintudirektiivien vastainen eikä sitä ole laadittu voimassa olevien säädösten ja päätösten mukaisesti.

Kaavan täytäntöönpano tulee keskeyttää hallintolainkäyttölain 32 §:n nojalla siihen asti, kunnes korkein hallinto-oikeus on lainvoimaisella päätöksellään ratkaissut tämän valituksen.

Täytäntöönpanon keskeyttäminen tulee tehdä senkin vuoksi, että alueen kunnat Raahe ja Pyhäjoki ovat laatimassa alueelle ydinvoimayleiskaavaa ja asemakaavaa, joiden perusteena ei voi olla lainvastaisesti laadittu, lainvoimaa vailla oleva ydinvoimamaakuntakaava.

*Pyhäjoella
25.9.2010*

Pro Hanhikivi ry

Liitteet:

1. Valituksen alainen päätös
2. Pro Hanhikivi ry:n säännöt, yhdistyksen toimiala ja valitusoikeus
3. Pro Hanhikivi ry:n valitus Pohjois-Pohjanmaan liiton valtuuston tekemästä päätöksestä 22.2.2010 hyväksyä Hanhikiven ydinvoimamaakuntakaava. Valitus jäljennöksenä liitteineen (Liitteet 01-27).
4. Pro Hanhikivi ry:n vastaselitys Pohjois-Pohjanmaan liiton hallituksen antamaan vastineeseen maakuntakaavavalituksesta.
5. Kartta luonnonsuojelulain perusteella suojelluista alueista Natura-alueella.
6. Pro Hanhikivi ry:n oikaisuvaatimus maakuntahallituksen päätöksestä sekä maakuntahallituksen kokouksen pöytäkirja valitusosoituksineen.